

Toisesta huoneesta

Anna Eriksson

Juhlat on jo lopuillaan ja valonviiru aluillaan taivaalla
Liikaa on juotu ja maailmaa paranneltu huolella
Tuoli on pehmeä, olen kai hetkeksi nukahtanut
Lähden sinua etsimään

Jotkut vielä tanssivat tai vatsyinein toisiinsa nojaavat
Muistavatko lupaukset ne jotka nyt toisilleen kuiskaavat
Aulassa valo on kylmä, se silmäni sokaisee
Sitten sunnuntainkello soi

Kuulin sen toisesta huoneesta
Ettet enää rakasta minua
Oven läpi kaikki näki
Kuinka pieni nainen voi hetkessä hajota
Kuulin sen toisesta huoneesta
Ettet enää rakasta minua
Oven läpi kaikki näki
Kuinka vahva nainen voi hetkessä hajota, kadota pois

Ovenkahva kädessäni polttaa kuin tulella olisi se
Uskalla en avata, juoksen vain itkien terassille
Yhdessä odotellen katsovat, miten ne tietävät jo
Miten yksin mä tiennyt en

Nuoryytys kurkussa, takin mä etsin ja unohdan muut
Joku sulle kertoi, nyt kilttini poikana viereeni tuut
Sinua katson ja sanon kun muuta en sanoa voi
Kuule kuinka sunnuntain kello soi

Kuulin sen toisesta huoneesta
Ettet enää rakasta minua
Oven läpi kaikki näki
Kuinka pieni nainen voi hetkessä hajota
Kuulin sen toisesta huoneesta
Ettet enää rakasta minua
Oven läpi kaikki näki
Kuinka vahva nainen voi hetkessä hajota, kadota pois
Kadota pois

Kuulin sen toisesta huoneesta
Ettet enää rakasta minua
Oven läpi kaikki näki
Kuinka pieni nainen voi hetkessä hajota
Kuulin sen toisesta huoneesta
Ettet enää rakasta minua
Oven läpi kaikki näki
Kuinka vahva nainen voi hetkessä hajota, kadota pois
Kadota pois